

Ska rovdjur fånga turister?

Synen på rovdjur och rovdjursturism är inte enhetlig på landsbygden. Tätortsborna och turistföretagarna i de värmändska rovdjurskommunerna är mer positivt inställda än befolkningen i den yttersta glesbygden. Detta visar Marcus Ednarsson i sin avhandling om rovdjursturism som lades fram tidigare i år.

I takt med att stammarna av våra stora rovdjur har ökat har också intresset för natur- och ekoturism ökat – inte minst i glest befolkade områden. Det är områden som både har förutsättningar för och behov av att denna typ av turism skapar sysselsättning och inkomster.

Torsby och Hagfors kommuner i norra Värmland befinner sig i ett område där vargen har funnits längst i modern tid, omkring 25 år. Attityden till rovdjur och rovdjursturism bland lokalbefolkning, turistföretagare och besökare har studerats i dessa kommuner. Av naturliga skäl låg fokus på inställningen till varg och vargbaserad turism.

I VARDAGLIGA SAMMANHANG och bland uttalanden från självutnämnda företrädare för den så kallade landsbygdsbefolkningen framställs denna lokalbefolkning som att den skulle vara helt överens i rovdjursfrågan, vilket inte visade sig vara fallet i studien. Bland lokalbefolkningen i de två kommunerna fanns inga

Foto: Kurt Källström

Björnide och björnsår. Möjligheten att hitta rovdjurssår kan vara en upplevelse som lockar turister.

djuren, gjordes ett särskilt urval i två perifera församlingar (se Yttersta glesbygden i tabell 2).

Skillnader i attityd bland invånarna i kommunerna fanns

Foto: Uffe Stridsberg

kommunernas perifera delar. I tätorterna kolliderade inte rovdjuren i lika stor utsträckning med till exempel de jaktliga intressena.

Överlag var olika erfarenheter av rovdjur betydligt större bland den del av lokalbefolkningen som levde i kommunernas glesbefolkade områden.

Detta bidrog till deras mer negativa attityder, samtidigt som det fanns människor i dessa områden som till skillnad från sina grannar var mycket positiva till rovdjur och rovdjursturism. Vid sidan av geografiska skillnader i attityder fanns det också skillnader mellan generationer samt utifrån sociala och ekonomiska bakgrundsfaktorer.

TURISM OCH BEVARANDEARBETE är

något som brukar gå hand i hand, kanske framförallt internationellt. Men även på den värmändska glesbygden fanns det en stor förståelse för att rovdjuren utgör en relativt outnyttjad resurs i turismsammanhang.

Drygt var tredje invånare ansåg att acceptansen för rovdjuren skulle öka om de skapade inkomster och sysselsättning och en majoritet ansåg att det var bra att använda rovdjuren i marknadsföringen för att locka folk till bygden.

Men även här var attityden avgörande för vilken inställning man hade i frågan. En negativ attityd innebar att man inte ansåg att turismen skulle kunna underlätta acceptansen.

Lite förenklat kan lokalbefolkningens uppfattning om rovdjuren som turismresurs förstås som att de uppfattar dem på samma gång som en lokal tillgång som skulle kunna locka besökare och samtidigt som ett lokalt problem för lokal rekreation, som till exempel jakt.

TURISM FÖRETAGARE INTAR EN viktig position mellan lokalbefolkningen och de utifrån kommande besökarna eller turisterna. De är tvungna att förhålla sig till förändrade trender i samhället och på turismmarknaden samtidigt som de inte kan bortse från den

”Samtidigt fanns det människor i kommunernas glesbefolkade områden som till skillnad från sina grannar var mycket positiva till rovdjur och rovdjursturism.”

enhetliga attityder till rovdjur och rovdjursturism.

För att verkligen försöka fånga uppfattningen bland de människor som faktiskt lever med rov-

mellan dem som bodde i tätorter och dem i de mest perifera och glest befolkade församlingarna. I tätorterna var attityderna generellt sett mer positiva än i

Foto: Uffe Stridsberg

Marcus Ednarsson